

[Udenrigsministeren.]

jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at jeg ikke kan forestille mig andet, end at Finland ville være meget velkommen i OECD-organisationen. Om så Finland rent praktisk har større muligheder for at blive medlem af denne organisation, end det viste sig at Finland havde for at blive medlem af OEEC, er selvfølgelig et spørgsmål, og jeg vil i og for sig ikke tro, det er synderlig realistisk at tænke sig, at mulighederne for et medlemskab her er større.

Spørgsmålet om bevarelsen af denne økonomiske og handelsmæssige frihandelsforbindelse med Finland under en ny markeds-politisk udvikling skal jeg lidt senere gøre nogle bemærkninger om, hvorved jeg delvis besvarer de spørgsmål, som flere af de ærede ordførere rettede til mig. Jeg er dog bange for, at nogen udtømmende og endelig besvarelse vil jeg ikke være i stand til at give.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jensen omtalte den landbrugsaftale, der er knyttet til denne Finland-EFTA overenskomst, en aftale mellem Danmark og Finland, der forhåbentlig ikke alene vil konsolidere vor afsætning af landbrugsprodukter til Finland, men også give os muligheder for at udvide afsætningen af landbrugsprodukter. Det ærede medlem hr. Jørgen Jensen savnede bestemmelser, der skulle forhindre salg til unormalt lave priser af finske landbrugsvarer f. eks. til det britiske marked til skade for den normale danske landbrugseksport.

Jeg vil heroverfor gøre opmærksom på, at der inden for de syv vil finde drøftelser sted i denne sommer — i hvert fald i henhold til den hidtidige „køreplan“ — der skulle tage sigte på foranstaltninger og bestemmelser af den art, den ærede konservative ordfører her har efterlyst.

Det er tanken, at Finland på et tidspunkt skal knyttes til disse forhandlinger, således at de beslutninger, man forhåbentlig når frem til, ikke alene vil omfatte de syv, men også Finland.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen mente, at fællesmarkedet, de seks, er domineret af Tyskland. Jeg ved ikke, hvorpå det ærede medlem baserer den antagelse. Hvis den var rigtig, tror jeg vi for længst ville have haft en sammenslutning mellem de seks og de syv. Jeg tror ikke, den er rigtig.

Med hensyn til nordiske kontakter, som det ærede medlem efterlyste, kan jeg oplyse, at Danmark under hele den nye markedsudvikling, som jeg straks skal komme nærmere ind på, har underrettet Norge, Sverige og Finland om dansk tankegang, om den brevveksling, jeg på den danske regerings vegne har haft med den britiske udenrigsminister, og endvidere kan jeg oplyse, at jeg på mandag under NATO-mødet i Oslo træffer den norske udenrigsminister, og at vi dér vil tale nærmere om, hvilke nordiske kontakter der bør tages op. Jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at den seneste markedsudvikling trænger til en fællesnordisk behandling.

Jeg skal dernæst i anledning af bemærkninger, de ærede ordførere har gjort om den almindelige markedspolitik, give en kort redegørelse for situationen. Jeg gør det ikke for at fremkalde nogen debat. Jeg er enig med de ærede ordførere i, at vi må have en debat, men jeg er også enig i, at vi ikke skal have den ved denne lejlighed. Alligevel tror jeg, at en redegørelse kan være nyttig som en forberedelse til den kommende debat og også nyttig over for offentligheden i det hele taget og i forholdet til udlandet.

Da jeg sidst — det var den 23. marts — havde lejlighed til over for det høje ting at redegøre for udviklingen omkring de europæiske markedsplaner, konkluderede jeg i, at der med hensyn til den fremtidige udvikling i hvert fald logisk set måtte bestå 3 muligheder.

Den første mulighed var, at man blot så tiden an, lod de to markedsdannelser konsolidere sig hver for sig og så håbede på, at noget ville vise sig. Det var en fremgangsmåde, jeg meget kraftigt advarede imod.

Den anden mulighed, jeg pegede på, var, at man fortsat søgte at tilvejebringe et politisk klima, hvorved associeringsforhandlinger mellem de seks og de syv kunne blive en realitet. Om denne mulighed sagde jeg, at jeg måtte vurdere den som forholdsvis ringe. Jeg udtalte mig i det høje ting på samme måde, som jeg havde haft lejlighed til at udtale mig i Nordisk Råd, nemlig på en måde, der udtrykte en meget pessimistisk vurdering af denne mulighed.

Den tredje mulighed var, at Storbritannien